08/03/2025

Γρεβενών Δαβίδ: «Βάθεμα στην αγάπη του Θεού»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Λαμπρό Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο και μεγαλειώδης Ιερά Λιτανεία για την εορτή των Πολιούχων της Πρωτεύουσας των Λοκρών, της όμορφης και ιστορικής Αταλάντης, Αγίων Θεοδώρων τελέσθηκε σήμερα στον ομώνυμο Ιερό Μητροπολιτικό Ναό, στην Καθέδρα της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Ταλαντίου και Λοκρίδος.

Το συλλείτουργο τελέσθηκε προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου **Γρεβενών κ. Δαυίδ**, συνιερουργούντων των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών, **Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου κ. Στεφάνου** και του οικείου Ποιμενάρχου, **Φθιώτιδος, Ταλαντίου και Λοκρίδος κ. Συμεών**.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Τα Ιερά Αναλόγια στελέχωσαν χοροί ιεροψαλτών, υπό τον Καθηγητή του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός» και υπεύθυνο του Παραρτήματος Αταλάντης, κ. Ανάργυρο Βλάχο, Πρωτοψάλτη εκ δεξιών, τη συμμετοχή μαθητών του Ωδείου, καθώς και των μελών της Ευρωπαϊκής χορωδίας του Δημοτικού Ωδείου της πόλεως και τον κ. Ευστάθιο Αθανασάκο, συνεπικουρούμενου υπό των τοπικών ιεροψαλτών εξ αριστερών.

Στο Θείο Κήρυγμα ο Σεβασμιώτατος κ. Δαυίδ, μεταξύ άλλων χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Ἑόρτια σύναξη καὶ ἡμέρα χαρᾶς γιὰ τὴν ἐνορία καὶ τὴν κωμόπολη της Ἀταλάντης. Ἀφορμή πνευματικῆς πανδαισίας, ἡ ἀνάμνηση τοῦ θαύματος τοῦ Μεγαλομάρτυρα Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Θεός ἔθρεψε τὸ λαό Του ποὺ νήστευε καὶ τὸν ἔσωσε ἀπὸ τὴν εἰδωλική παγίδα τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτη.

Τι χαρά καὶ εὐφροσύνη γιὰ τούς χριστιανούς, ὅταν συνειδητοποίησαν τὸ «περί αὐτῶν» θαῦμα! Αὐτό μαρτυρεῖ ἡ παροῦσα ἑορτή. θεωρήθηκε ἐπιβεβλημένη ἡ αἰώνια μνημόνευση καὶ δοξολογία τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τους. Φανέρωση τῆς θεϊκῆς φροντίδας καὶ αγάπης. Δίδαγμα πνευματικῆς ὑπεροχῆς ὅσων ἀγωνίζονται φιλότιμα, γιά τούς ὁποίους ὁ Θεός μεριμνᾶ!

Τὶ ἦττα ὅμως ἀντίστοιχα καὶ αισχύνη φοβερὴ τοῦ παραβάτη αὐτοκράτορα! Ἡ ἀλαζονία τῆς ἐξουσίας τὸν τύφλωσε οἰκτρά. Ἀναλογίστηκε ὅτι μπορούσε νὰ καθορίσει τὴ ζωή καὶ τὶς ἐπιλογές τῶν ὑπηκόων του. Θέλησε δόλια νά ὑποτάξει τὴν ἐλευθερία τῆς συνειδήσεώς τους, νὰ μολύνει τὴν νηστευτική τους ἐγκράτεια! Ἐπιπόλαια κινούμενος, βρέθηκε ἀπέναντι στὸ Θεό! Δίδαγμα καὶ αὐτό βαθύ, γιὰ τούς κοσμοκράτορας τοῦ αἰῶνος τούτου, ὅσους νομίζουν ὅτι δύνανται ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀσεβῶς νὰ ὁρίζουν τὴ μοῖρα τῶν λαῶν.

Ποιὰ ὑπῆρξε κατὰ βάθος ἡ ἁμαρτία τοῦ Ἰουλιανοῦ; Μὲ περισσή σιγουριά ἀκόμη καὶ ἐμεῖς θὰ ἀπαντούσαμε σήμερα, ἡ αἰσχρή του πράξη νὰ μολύνει μὲ τὸ αἷμα τῶν θυσιῶν τὰ τρόφιμα τῶν χριστιανῶν. Αὐτό ὡστόσο μόνο του, χωρίς ἄλλες βαθύτερες προεκτάσεις, προσκρούει στὴ διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ὁ ἀπ. Παῦλος στὴν Α΄ πρὸς Κορινθίους εἶναι σαφής: «Σχετικά μέ τὸ ζήτημα ἄν πρέπει νά τρῶμε ειδωλόθυτα, ξέρουμε ὅτι τὰ εἴδωλα δέν ἀντιπροσωπεύουν τίποτα μέσα στόν κόσμο, κι’ ὅτι δέν ὑπάρχει ἄλλος Θεός παρά μόνο ἕνας... Κύριος, ὁ Ἰησοῦς Χριστός,

μέσῳ τοῦ ὁποίου δημιουργήθηκαν τὰ πάντα καί δόθηκε σ' ἐμᾶς ἡ νέα ζωή ».

Τὶ σημαίνουν τὰ παραπάνω; Ὅτι γιὰ τοὺς χριστιανούς δὲν ὑπάρχουν μολυσμένες τροφές. ἀκόμη καὶ τὰ εἰδωλόθυτα, τὰ ζῶα ποὺ προσφέρονταν στὶς θυσίες, δὲν μπορούν νὰ μιαίνουν τούς χριστιανούς καθώς προσφέρονταν σὲ ἀνύπαρκτους θεούς! Τίποτα δὲ μολύνει τὸν ἀνθρωπο ἀπ' ὅπου κι ἄν προέρχεται. Συνήγορος στὰ παραπάνω εἶναι ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ στὸ γνωστό ὅραμα τοῦ Ἀπ. Πέτρου λίγο πρὶν τὴ συνάντησή του μὲ τὸν εἰδωλολάτρη ἑκατόνταρχο Κορνήλιο, «αὐτά που ὁ Θεός καθάρισε, ἐσύ μὴν τὰ θεωρεῖς ἀκάθαρτα».

Σύμφωνα μὲ τὰ παραπάνω γίνεται ἀντιληπτό ὅτι, παρ' ὅλη τὴν κακότητα καὶ τὴν πονηρία τοῦ Ἰουλιανοῦ, οἱ χριστιανοί δὲν κινδύνευαν πνευματικά. Ἐνδεχομένως νὰ ὑπῆρχε ἕνα ζήτημα συνειδησιακό, ὅπως εὔστοχα παρατηρεῖ ὁ ἀπ. Παῦλος , ἀλλά τίποτε περισσότερο. Ἄραγε κάτι βαθύτερο καὶ οὐσιαστικότερο κρύβεται στὴν ἱστόρηση τοῦ θαύματος. Κάπου ἀλλού χρειάζεται ν' ἀναζητήσουμε τὴν αἰτία τῆς θεϊκῆς ἐπέμβασης. Σὺν Θεῷ, λοιπόν, καταθέτουμε τρείς σκέψεις:

Καταρχὰς, ὁ Θεός ἀντιτάχθηκε θαυματουργικά στὸν αὐτοκράτορα, προκειμένου νὰ τοῦ ὁρίσει φιλάνθρωπα καὶ νὰ τοῦ ὑπενθυμίσει ἐναργῶς τὰ πεπερασμένα ὅρια τόσο τῆς ἀνθρώπινης φύσης, ὅσο καὶ τῆς ἐξουσίας του. Ὁ Θεός μὲ τὰ θαύματα χαρίζει εὐκαιρίες σωτηρίας σὲ ὅλους, ἀκόμη καὶ στὸν Ἰουλιανό μὲ τὴν ἀλαζονική του συμπεριφορὰ. Σώζει τὸ λαό Του καὶ μέσα ἀπὸ τὸ θαῦμα καλεῖ τὸν παραβάτη νὰ γνωρίσει ἐκ νέου, μέσα στὴ μέθη τῆς ἐξουσίας του, τὸν ἀληθινό Θεό ποὺ εἶχε ἀπαρνηθεῖ.

Ταπεινώνει ἔπειτα τὸν μεγάλαυχο αὐτοκράτορα, ποὺ ἤθελε νὰ διασκεδάσει μὲ τὴν εὐσέβεια τῶν χριστιανῶν, στέλνοντας ἐντολέα καὶ σωτήρα, ἕναν σχεδόν συγκαιρινό του μάρτυρα, ἕνα νεοσύλλεκτο τῶν λεγεώνων, τὸν Ἅγιο Θεόδωρο τὸν Τήρωνα. Δὲν εἶχαν περάσει πολλά χρόνια ἀπὸ τὸ μαρτύριό του καὶ ὅμως ἐκεῖνος μὲ τὴ θαυμαστὴ παρέμβασή του σώζει ἄοπλος, νεκρός σύμφωνα μὲ τὰ δεδομένα τοῦ κόσμου, ταπεινωμένος ἀπὸ τὸ ρωμαϊκό δίκαιο, εὐτελισμένος ἀπὸ τὸ μαρτύριο, καὶ μὲ ἕνα ἐνύπνιο τούς χριστιανούς! Ὁ νεοσύλλεκτος -Τήρων- νικᾶ τὸν στρατηλάτη αὐτοκράτορα. Ὁ «πεθαμένος», τὸν ζωντανό! Ὁ ἀόρατος, τὶς ὁρατὲς λεγεῶνες! Ὁ «μηδέν ἔχων, καὶ τὰ πάντα κατέχων » σώζει τὸ λαό. Τὶ καλύτερο μήνυμα θὰ μπορούσε νὰ ἀπευθυνθεῖ στὸν αὐτοκράτορα; Τι θὰ μπορούσε τόσο ἐμφαντικά νὰ τοῦ ἀποδείξει τὴν ἀδυναμία του ἔναντι τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ;

Τέλος, ἡ τήρηση τῆς νηστείας φανερώνει τὴν ὑπερβάλλουσα χάρη καὶ δύναμη ποὺ διαθέτει, καθώς προκαλεῖ τὴν ἐπέμβαση τοῦ Θεοῦ προκειμένου οἱ χριστιανοὶ νὰ συνεχίσουν ἀπρόσκοπτα τὸν ἀγῶνα τους καὶ ἡ βέβηλη καὶ ἀσεβής χεῖρα, ποὺ νόμισε πῶς θὰ τούς μιάνει, νὰ λάβει σωφρονισμό καὶ ἀφορμή μετανοίας. Καὶ νηστεία δὲν ἐννοοῦμε ἁπλὰ τὴν ἀλλαγή τῆς διατροφῆς ἤ τὸν «εὐλαβή» καταναγκασμό τήρησης ἑνός κανόνα, ἀλλὰ τὴν χαρισματική προσπάθεια νὰ

νηστέψει ὅλη ἡ ὕπαρξη ἀπὸ τὸ κακό, τὸ ψέμα, τὴ μιζέρια, τὴν ἀδικία, τὴν παραίτηση ἀπὸ τὸν ἀγῶνα γιὰ τὸ καλό. Ἡ νηστεία στὴν Παράδοσή μας εἶναι καιρὸς, κατάλληλη ἐποχή, γιὰ νὰ ἀναζωπυρωθεῖ ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη, νὰ ἀνθίσει ἡ συγχώρηση, νὰ νικήσει ἡ καλοσύνη. Κι ὅλα αὐτὰ νὰ φανερωθοῦν «δι' ἔργων», μὲ τὴν ἐπίμονη προσπάθεια νὰ ἐκφραστεῖ ἡ ἐσωτερικὴ καλή ἀγωνία καὶ ἀγώνας μὲ φιλάνθρωπα ἔργα ὅπως χαρακτηριστικά παραγγέλει στὸν Τίτο ὁ Ἀπ. Παῦλος: «μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι ». Αὐτὴ ἄλλωστε ὑπῆρξε ἡ ἀχίλλειος πτέρνα τοῦ ὁράματος τοῦ Ἰουλιανοῦ γιὰ τὴν παλινόρθωση τῆς εἰδωλολατρείας, ἡ φιλάνθρωπη στάση τῶν χριστιανῶν ἔναντι τῶν κατατρεγμένων καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν τοῦ κόσμου».

Κλείνοντας το κήρυγμά του ο κ. Δαύιδ τόνισε:

«Ἑορτάζοντας, λοιπόν, σήμερα τὸ διὰ κολλύβων θαῦμα, ἄς ἀναλογιστοῦμε, ὄχι ἁπλᾶ τὸ μεγαλεῖο τῆς πίστης που γεννᾶ τὸ θαύμα, ἀλλά τὴν παρακαταθήκη τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς πού βιώνει, συντηρεῖ καὶ ἀνανεώνει τὴν πίστη μέσα στὴν ἱστορία. Πώς ὁ Θεὸς σώζει τούς πιστούς, ὅταν παραμένουν πιστοί στὴν χριστοειδή ζωή καὶ προσπάθεια. Πώς βρίσκει τρόπους θαυμαστούς νὰ ὑπερασπιστεῖ τὴν ἐλευθερία τους. Πώς μᾶς καλεῖ, «πᾶσαν τὴν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα». Πώς διακριτικὰ καὶ σιωπηλά ἔρχεται ἡ χάρις καὶ τὸ θαῦμα στὴ ζωή καὶ στὴν πνευματικὴ προσπάθεια.

Καὶ κυρίως πώς διερμηνεύει ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς τὸ θαῦμα ἔναντι τῆς ἀνθρώπινης λογικῆς καὶ πίστης. Θαῦμα ἀρεσκόμαστε νὰ ὀνομάζουμε τὸ θαυμαστὸ γεγονός, ξεχνόντας πῶς ὁ διάβολος μπορεῖ καὶ μετασχηματίζεται σὲ ἄγγελο φωτός γιὰ νὰ παραπλανήσει τὸν ἄνθρωπο. Θαῦμα ὅμως στὴ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶναι κυρίως ὁ χῶρος ποὺ ἀνοίγει στὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου γιὰ νὰ χωρέσει ἡ ἀγάπη Του, ἡ εὐσπλαχνία Του, ἡ φροντίδα Του, ἡ εἰρήνη Του, ἡ χαρά Του, ἡ ἔκπληξη, τὸ ἀνέλπιστο.

Αὐτὰ, ὡς ἐργαλεῖα σωστικὰ, ἀνακαινίζουν τὸν ἄνθρωπο, τὸν μεταμορφώνουν, ὥστε ἡ παρουσία του μέσα στὸν κόσμο νὰ ἀποτελεῖ μία μικρή θεοφάνεια, μία φανέρωση τοῦ Θεοῦ κυρίως μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου σὲ ὅσους Τὸν ἀναζητοῦν. Μία ζεστὴ ἀγκαλιά, ἕνα σπλαχνικό βλέμμα, μία καλή κουβέντα, ἕνας εγκάρδιος χαιρετισμός, μία σπλαχνική προσευχή, «ραγίζει» τὴν παγωμάρα καὶ τὴ σκοτεινιά τοῦ κόσμου, ἀνοίγει χαραμάδες θεϊκοῦ ἐλέους, αὐτό πού ἀποκαλοῦμε Ἁγιότητα.

Γι' αὐτό και οἱ ἑορτές μέσα στὴν Ἐκκλησία μας δὲν συνιστοῦν μία τοπική πανήγυρι, μία εὐκαιρία γιὰ ἐπιφανειακό ξεφάντωμα καὶ γλέντι, ἀλλά κυρίως βάθεμα στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, μετάνοια γιὰ τὸ λίγο καὶ τὴ μιζέρια ποὺ κουβαλάμε καὶ προπάντων δοξολογία στὸ Θεό ποὺ πάντα βρίσκει ὡραίους δρόμους νὰ

φανερώνει τὴν εὐσπλαχνία του γιὰ μᾶς.

Τούτο εὔχομαι ἀπὸ καρδιᾶς σὲ ὅλους σας καθώς βρισκόμαστε στὴν ἀρχή τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, νὰ διαπλεύσετε τὸ μέγα τῆς νηστείας πέλαγος με τὴν ζωηρή μετάνοια, τὴ θεϊκή φιλανθρωπία, τὴ σιωπηλή καὶ κατανυκτική προσευχή, τὴν οὐσιαστική ἀλλαγή τῶν ὅρων τῆς καθημερινότητός σας, ὥστε φαιδρὰ καὶ σωστική νὰ ἀνατείλει ἡ Ἁγία Ἀνάσταση ὅλων μας ἀντάμα μὲ τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ».

Ακολούθησε η πάνδημη Ιερά Λιτανεία της Εφεστίου και Θαυματουργού Εικόνος των Αγίων Θεοδώρων στους δρόμους της πόλεως, με την συνοδεία της Δημοτικής Φιλαρμονικής του Δήμου Λοκρών και τιμητικών αγημάτων, στην οποία συμμετείχαν εκπρόσωποι της πολιτείας, της τοπικής Αυτοδιοίκησης, με προεξάρχοντα τον Δήμαρχο Λοκρών κ. Αθανάσιο Ζεκεντέ, του Στρατού, της Αστυνομίας, της Πυροσβεστικής, του Λιμενικού, καθώς και εκπρόσωποι άλλων συλλόγων και φορέων του τόπου.
Κατά την ολοκλήρωση της Ιεράς Λιτανείας ο Δήμαρχος Λοκρών κ. Αθανάσιος Ζεκεντές δήλωσε:

«*Ο φετινός πανηγυρικός εορτασμός των Αγίων Θεοδώρων πολιούχων της Αταλάντης, πραγματοποιήθηκε με κάθε επισημότητα και αίγλη με την προσωπική φροντίδα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών και με την παρουσία δύο Αρχιερέων που λάμπρυναν με τη συμμετοχή τους τον εορτασμό. Ευχαριστούμε τους επίσημους προσκεκλημένους, τα τιμητικά αγήματα, τη Δημοτική Φιλαρμονική Αταλάντης και όλους τους πιστούς που παρέστησαν. Η Αταλάντη σήμερα γιορτάζει και δηλώνει την παρουσία της με τους ανθρώπους που την αγαπούν και αγαπά*».

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου